05/02/2019

Ο οσιακός βίος της Αγίας Αγάθης

/ Ορθόδοξες Προβολές

Η εκκλησία μας στις 5 Φεβρουαρίου τιμά την Αγία Αγάθη.

Η Αγία Αγάθη, καταγόταν από το Παλέρμο ή την Κατάνη της Σικελίας. Έζησε και μεγαλούργησε στο χρόνια του αυτοκράτορα Δέκιου (249 – 251 μ.Χ.). Η οικογένειά της διέθετε τεράστια περιουσία, η δε Αγία διακρινόταν για τη φυσική της ομορφιά αλλά και για το ήθος, τις αρετές και τη μεγάλη της πίστη.

Σε ηλικία δεκαπέντε ετών, μένει ορφανή και μοναδική κληρονόμος της μεγάλης περιουσίας των γονέων της και τότε αναδείχθηκε η υπέροχη προσωπικότητα της Αγάθης. Αγνοώντας τις προσκλήσεις και τις κολακείες του κόσμου, διέθεσε όλη της την περιουσία σε φιλανθρωπικούς σκοπούς βοηθώντας όλους όσους είχαν ανάγκη.

Ο Θεός όμως έκρινε ότι η Αγία έπρεπε να δοκιμαστεί περισσότερο. Ο έπαρχος Κιντιανός προσπάθησε χρησιμοποιώντας διάφορα μέσα, να την πείσει να τον παντρευτεί. Η Αγία όμως όχι μόνο δεν απαρνήθηκε την πίστη της, αλλά θέλησε να

μαρτυρήσει γι’ αυτήν. Έτσι υπέμεινε με θαυμαστή καρτερικότητα όλα τα βασανιστήρια και μάλιστα δοξολογώντας τον Θεό που την αξίωσε της τιμής του μαρτυρίου.

Παρέδωσε το πνεύμα της το 251 μ.Χ. μετά από φρικτά βασανιστήρια και ενώ βρισκόταν στη φυλακή, λαμβάνοντας έτσι το στέφανο του μαρτυρίου.

Η Σύναξη της Αγίας Μάρτυρος Αγάθης ετελείτο στο Μαρτύριό της, το οποίο βρισκόταν στο έβδομο του Βυζαντίου (Σικελία). Τα ιερά λείψανά της μεταφέρθηκαν στην Κωνσταντινούπολη κατά την περίοδο των αυτοκρατόρων Βασιλείου Β’ (976 – 1025 μ.Χ.) και Κωνσταντίνου Η’ (1025 – 1028 μ.Χ.).

Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)
Ἦχος γ’. Θείας πίστεως.
Ῥόδον εὔοσμον τῆς παρθενίας, νύμφη ἄφθορος τοῦ Ζωοδότου, ἀνεδέδειξαι Ἀγαθὴ πανεύφημε· τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν γὰρ ποθήσασα, μαρτυρικῶς ἐν τῷ κόσμῳ διέπρεψας· μάρτυς ἔνδοξε, λιταῖς σου θείαις ἀγάθυνον τοὺς πόθῳ μεγαλύνοντας τοὺς ἄθλους σου.

Κοντάκιον
Ἦχος δ’. Ἐπεφάνης σήμερον.
Στολιζέσθω σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, πορφυρίδα ἔνδοξον, καταβαφεῖσαν ἐξ ἀγνῶν, ῥύθρων Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος· Χαῖρε, βοῶσα, Κατάνης τό καύχημα.

Κάθισμα
Ἦχος γ’. Θείας πίστεως.
Κλέος πίστεως καὶ εὐσεβείας, ὁσιότητος καὶ παρθενίας, προθυμίᾳ κοσμουμένη ἀθλήσεως, ἀνηγορεύθη, Ἀγάθη Νοῦς ὅσιος, αὐτοπροαίρετος, ὄντως τιμὴ εἰς Θεόν, πατρίδος λύτρωσις, Χριστῷ νυμφικῶς πρεσβεύουσα, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον
Ἦχος γ’. Θείας πίστεως.
Ῥόδον εὔοσμον τῆς παρθενίας, νύμφη ἄφθορος τοῦ Ζωοδότου, ἀνεδέδειξαι Ἀγαθὴ πανεύφημε· τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν γὰρ ποθήσασα, μαρτυρικῶς ἐν τῷ κόσμῳ διέπρεψας· μάρτυς ἔνδοξε, λιταῖς σου θείαις ἀγάθυνον τοὺς πόθῳ μεγαλύνοντας τοὺς ἄθλους σου.

Κοντάκιον
Ἦχος δ’. Ἐπεφάνης σήμερον.
Στολιζέσθω σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, πορφυρίδα ἔνδοξον, καταβαφεῖσαν ἐξ ἁγνῶν, ῥύθρων Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος· Χαῖρε, βοῶσα, Κατάνης τό καύχημα.

Κάθισμα
Ἦχος γ’. Θείας πίστεως.
Κλέος πίστεως καὶ εὐσεβείας, ὁσιότητος καὶ παρθενίας, προθυμίᾳ κοσμουμένη ἀθλήσεως, ἀνηγορεύθη, Ἀγάθη Νοῦς ὅσιος, αὐτοπροαίρετος, ὄντως τιμὴ εἰς Θεόν, πατρίδος λύτρωσις, Χριστῷ νυμφικῶς πρεσβεύουσα, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.